

Trafomatic Head One har vært i mitt eie i snart 5 år, liten tvil om at jeg liker den. Spørsmålet er hva Trafomatic kan få til når de dobler prisen og størrelsen? Vi lytter på Head Two!

Trafomatic Head Two er en stor hodetelefonforsterker med klasse A push-pull design, og som konstruktørene Saša Čokić som oftest gjør det, har den en moderat feedbackkrets. Personlig er jeg mildt kritisk til den typen løsninger, men det er smak, og ikke tekniske betenknings vi snakker om da. Det som er sikkert, er at med litt feedback, øker i hvertfall fleksibilitet og presisjon på noe vanskeligere last. Den har dessuten XLR både inn og ut, i tillegg til "normale" SE-koplinger, med andre ord er den også en interessant forforsterker. Den veier inn med bunnsolide 10 kilo, hvilket sier noe om soliditeten i konstruksjonen og trafoene, ikke minst. På flatt jern yter den ca. 2 Watt i hver kanal, den driver kort sagt hva du måtte finne på å kaste på den. Utgangstrafoen er dessuten tappet på flere steder, så du kan benytte dreiebryteren til å skaffe beste betingelser for akkurat din hodetelefon. Rørbestykningen består av ett 6N30P og ett ECC88 i hver kanal, og, selv om ingen av disse er av de aller mest vanlige rørtypene, åpner det for eksperimentering med andre rør enn originalene. Jeg har selv hørt litt på et par NOS-rør, og de var utvilsomt enda mer åpne, dette til tross for at et av dem hadde en liten feil, som gjorde at jeg måtte bytte dem ut.

Foto: TrafoMatic

Før vi gå videre, setter jeg inn konklusjonen jeg rappet fra min egen artikkel i Fidelity fra 2013, der jeg omtalte TrafoMatic Head One: *Jo visst har TrafoMatic igjen produsert en stor, liten gledesspreder. Både for hodetelefontusiastene og potensielle kjøpere av rør forforsterkere. Gjennomsiktighet og presisjon i toppsjiktet i denne prisklassen, det er du garantert. Vi kan vel si den er en anelse mer kynisk enn de kanskje mer "magiske" (og mindre presise?) konkurrentene på rørsiden. Samtidig er TrafoMatic Head One ekstremt rask og slagkraftig, jeg synes dermed dette er en av de mer spennende løsninger av kombinasjonen rør pre / hodetelefonforsterker på markedet i dag. Det finnes antatt "bedre" komponenter av begge slag å få fatt i, men for de ca. 10 000,- som forlanges, har vi her en formidler av verdensklasse. Er du ute etter et aldri så lite syvmilssteg på lydsiden, bør du låne øre til denne kjekkasen. Kanskje tar du det første steget inn i rørenes verden? Når har jeg benyttet et par måneder på å lytte til både One and Two side om side, og faktum er at jeg kunne skrevet omtrent eksakt det samme om toeren som om eneren. Disse låter svært så likt hverandre, bare at toeren gjør absolutt alt litt bedre! Nå skulle det for så vidt bare mangle, men det peker i det minste på at TrafoMatic har en plan de følger til punkt og prikke.*

Trafomatic Head Two har fått drive Beyerdynamic DT770 (250 Ohm) og Focal Elear, samt vært forforsterker for Spec RSA M3EX, mens den har blitt matet av Heed Obelisk DAC, APL DAC og Aura Note RIAA, bare så dere har en viss peiling på hva jeg har holdt på med. Helt kort, akkurat som med Head One, så er dette en svært presis gjengiver, Head Two er bedre dynamisk, har bedre oppløsning, enda bedre på klang og kontroll. Den klanglige balansen er lik på dem begge, en touch over mot det lyse, men uansett silkeglatt. Spesielt elegant er selvsagt Head Two, der Head One er litt mer "påslått" og tenderer til litt rufs i toppen. Head Two graver riktignok litt dypere, og tar enda mer kontroll på de dypeste tonene, men forskjellene i så måte er moderate. Som på Head One savner jeg litt "magi" av den typen man får fra motkoplingsfrie SE-konstruksjoner, men dette er uansett en subjektiv opplevelse fra min side; nevnte løsninger har andre utfordringer å stri med. Det vakre med Trafomatic Head Two (og Head One, for den del) er at de har eksakt samme type gjengivelse enten den driver hodetelefoner, eller effekttrinn, igjen et tegn på at de vet hva de holder på med.

Ingenting å spare på, vi banker løs med Trentemøller's "Nightwalker" så trommehinnene møtes på midten, og brilleglassene skrangler i innfatningen. Klokkerent. Lekende lett går Head Two hele veien ned, og styrer hva det måtte være du ber den om. Det er veldig luftig og detaljert, litt tørt, muligens, men bevares, det er bagateller. Litt i den andre enden finner vi Prokofiev og hans første symfoni, "Den Klassiske". Førstesatsen derfra er en riktig knallperle, kanskje er ikke Bernsteins versjon med New York Philharmonic den aller heftigste av dem, men den låter fint og autentisk. Det er akkurat på denne typen komplekse, klassiske innspillinger jeg har visse innsigelser i mot løsningen med motkopling og push-pull, bare så vi får det ut av verden. Naturlighet og tilstedeværelse lider litt, mens på den positive side mister man aldri oversikten. Dette er hurtig og stort, god kontroll på plassering og rom, mens det er litt "fattig" på klanger, treverk og organisk virkelighet. Ja, da er jeg kresen, jeg vet det. Men vi snakker om en hodetelefonforsterker godt oppe på tjuetallet målt i tusenlapper, jeg har lov å pirke.

Tilbake til en elektrifisert virkelighet, da i form av Dream Theater og deres "Bridges in the sky", her treffer det virkelig. Stramheten, kontrollen, det silkeglatte, underbygget av hurtighet og dynamisk utsving... Dette er et salig øyeblikk. Her vil jeg også nevne at det er fantastisk hvor åpent og lettflytende det er når Head Two benyttes som forforsterker, om du ikke har behov for mange innganger, er jo dette en no-brainer! Ikke mye som går tapt her, nei. Og har du råd til NOS-rør, er det så gjennomsiktig som det omtrent er mulig. Imponerende. Vi slutter stillferdig av med Ole Paus, og hans lurvete Chile-innspilling, "Hva hjertet ser", og den intense låta "Engelen". Det er godt med den typen kontroll på en såpass utflytende innspilling, selv om jeg har hørt det nære og mer medrivende. Dette fungerer strålende, når sant skal sies, selv om det finnes utstyr som får til noe som minner om en slags tilstedeværelse, blir det veldig feil å klage over det fantastiske Trafomatic får til her.

Foto: Trafomatic

Så var det konklusjonen, da. Jeg har lyst til å rappe mitt tidligere sitat enda en gang, men skal påta meg å skrive det om litt, i det minste... Enda en gledesspreder! Både for hodetelefontusiastene og potensielle kjøpere av rør forforsterkere. Gjennomsiktighet og presisjon i toppsjiktet atter en gang, kontrollen er helt formidabel. Jada, det er denne magien jeg prater om ustanselig, altså, faktum er at ikke alle vil ha denslags, da det er mulig det er en form av forvrengning vi egentlig får presentert. Sånn er det ikke her! Dette er rent og glassklart. Og ellers er TrafoMatic Head Two enda raskere og mer slagkraftig, enn Head One, nå er det regelrett brutalt. Ja, det er litt få innganger til å være en forforsterker, men har du en DAC av det seriøse slaget, og ikke har behov for flere analoge innganger, gjør TrafoMatic Head two hele jobben. Strålende atter en gang fra TrafoMatic!

TrafoMatic Head Two, hodetelefonforsterker og forforsterker, NOK 25 000,- (standard), 30 000,- for oppgradert versjon med bedre komponentkvalitet (som testet)

Importør Moiz Audio